

پیشگیری

به دلیل اینکه دام بدون علامت است، باید از مصرف گوشت تازه خودداری شود و دام پس از ذبح تا ۲۴ ساعت در دمای منفی ۱ تا ۴ درجه قرار گیرد تا ویروس های آن کشته شوند و پس از آن مصرف شود.

در هنگامی که پرسنل مراقب بیمار در معرض پوستی یا پوستی مخاطی یا خون، مایعات بدن و یا فضولات بیمار قرار می گیرند بایستی فوراً سطح آلوده را با آب و صابون بشویند. از خرید گوشت های بازرسی نشده بدون مهر دامپزشکی (کشتار غیر مجاز) خودداری کنید.

پیشگیری از بیماری در دام

- بهسازی جایگاه دام جهت جلوگیری از تخمگذاری و تکثیر کنه
- سمپاشی بدن و جایگاه دام بخصوص در فصل فعالیت کنه ها
- جمع آوری کود و فضولات دامی و خارج نمودن از دامداری
- پاکسازی دامداری از اشیاء متفرقه جهت جلوگیری از تخمگذاری کنه ها
- عدم خرید دام از کانون های بیماری و دامداری هایی که موازین بهداشتی را رعایت نمی کنند.
- سمپاشی بدن دام های خریداری شده و قرنطینه به مدت ۱۴ روز

گروه های در معرض خطر

همه ی افراد جامعه احتمال ابتلا به بیماری را دارند ولی گروه های پرخطر شامل:

دامداران، دامپزشکان، کارکنان کشتارگاه و قصابان و کسانی که با گوشت تازه در تماس هستند و همچنین پرسنل بیمارستان که با بیمار در ارتباط هستند.

علائم بالینی بیماری در انسان

شروع بیماری ناگهانی و حدود ۱ تا ۷ روز طول می کشد (متوسط ۳ روز) و با علائم سردرد شدید، تب، لرز، درد عضلانی (بخصوص در پشت و پاها)، گیجی، درد و سفتی گردن، درد چشم، ترس از نور (حساسیت به نور) می تواند رخ دهد.

حالت تهوع، استفراغ بدون ارتباط با غذا خوردن، گلو درد و احتقان ملتحمه در اوایل بیماری که گاهی با اسهال و درد شکم و کاهش اشتها همراه می شود. تب معمولاً بین ۳ تا ۱۶ روز طول می کشد. تورم و قرمزی صورت، گردن و قفسه سینه، پرخونی خفیف حلق نیز شایع هستند.

با پیشرفت بیماری، خونریزی وسیع داخلی و خارجی از جمله خونریزی از بینی، استفراغ خونی از شش ها و دفع همراه با مدفوع و ادرار شروع می شود. خونریزی ها معمولاً در روز سوم تا پنجم بیماری شروع می شود و ۱ تا ۱۰ روز (متوسط ۴ روز) طول می کشد.

بیماران از روز دهم وقتی ضایعه های پوستی کم رنگ می شوند، به تدریج بهبودی پیدا می کنند.

علائم بالینی بیماری در حیوانات

این بیماری در حیوانات هیچگونه علائم بالینی ندارد.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی
درمانی البرز دانشکده بهداشت
استاد راهنما: دکتر هاتف نیا

تب کریمه - کنگو

Crimean-Congo Haemorrhagic Fever

تب کریمه کنگو (CCHF) چیست؟

تب کریمه کنگو نوعی بیماری مشترک بین انسان و حیوان است که به طور ناگهانی شروع می شود و خونریزی دهنده تب دار حاد است که در نقاط مختلف جهان از جمله ایران (به خصوص در فصول گرم سال) شایع است.

عامل بیماری

ویروس CCHF به وسیله کنه بالغ هیالوما بعد از گزیدن حیوانات حساس (گاو، گوسفند، بز، خرگوش و...) وارد خون آن ها شده و آلوده می شوند. در نتیجه این حیوانات آلوده و کنه هیالوما مخزن این بیماری به شمار می آید.

راه های انتقال بیماری

۱. گزش کنه آلوده به ویروس
۲. تماس با لاشه دام آلوده
۳. له کردن کنه (روی پوست)
۴. مصرف گوشت آلوده

۵. تماس با ترشحات انسان و دام بیمار (خون، بزاق، مدفوع، ادرار و استفراغ)

۶. از طریق بیمار آلوده در بیمارستان ها

پیشگیری از بیماری در انسان

- روش های حفاظت شخصی در تماس با ترشحات و خون حیوان
- (پوشیدن دستکش، لباس بلند، چکمه، ماسک و عینک)
- روش های حفاظت شخصی از گزش کنه و حشرات
- خودداری از رفت و آمد در محل های کشتار غیر مجاز
- اجتناب از خوردن جگر خام و نیم پخته، نگهداری جگر، قلب ، کلیه به مدت ۲۴ ساعت در یخچال و سپس استفاده از آن
- آموزش افراد در معرض خطر و اطلاع رسانی عمومی

تشخیص بیماری

تشخیص موارد مظنون بیماری در انسان، در هفته اول بیماری و در مرحله تب می تواند با نمونه گیری از خون یا بافت ها انجام شود.

درمان حمایتی: شامل تنظیم آب و الکترولیت و درمان اختلال انعقادی درون رگی و استفاده از دارو های ضد استفراغ و تب بر و در صورت نیاز تزریق خون و پلاکت می شود.

درمان ضد ویروسی: ریباویرین داروی ضد ویروسی است که نوع خوراکی و تزریق داخل وریدی آن در درمان مبتلا به cchf اثرات قابل توجهی داشته است.

برنامه مراقبت بیماری در کشور

از سال ۷۸ به علت اهمیت بیماری، برنامه مراقبت این بیماری تدوین شد که حوزه اجرایی آن کل کشور است و از جمله اهداف اساس آن کشف به موقع موارد cchf و مراقبت است.

وضعیت فعلی برنامه

بروز ۸۸۴ موارد قطعی از سال ۷۸ لغایت سال ۹۰ از استان های سیستان و بلوچستان، اصفهان، گلستان، فارس و... گزارش شده است.